

Οι παλιοί κινηματογράφοι της Αμμοχώστου

Τις καλοκαιρινές νύκτες που ζούμε έρχονται στη μνήμη μου τα ρομαντικά εκείνα χρόνια που η μόνη ψυχαγωγία που υπήρχε ήτο ο θερινός κινηματογράφος της πανέμορφης Αμμοχώστου.

Ήταν τα κέντρα κοινωνικής συνάθροισης οικογενειών πάσης ηλικίας που πήγαιναν να χαρούν και να δροσιστούν διότι τότε δεν υπήρχαν τηλεοράσεις.

Πώς μπορώ να ξεχάσω τα θερινά σινεμά της πανέμορφης Αμμοχώστου! Τα αξέχαστα στο κέντρο της Αμμοχώστου της λεωφόρου Δημοκρατίας “Ηραίων” του αλησμόνητου Γιώργου Παπαγεωργίου με τα αξέχαστα ελληνικά έργα “Μανταλένα”, “Υπολοχαγός Νατάσα” με τους αθάνατους Αλίκη Βουγιουκλάκη και Δημήτρη Παπαμιχαήλ. Θυμάμαι ότι στις 16 Ιουνίου του 1967 ήρθε η Α. Βουγιουκλάκη.

Ποτέ δεν θα ξεχάσω τα μοντέρνα συγκροτήματα και τον διαγωνισμό χορού “Σιέικ” που κέρδισα την 25η Μαΐου το 1969 στο “Ηραίων” με ντάμα τη δίδα Νίκη Λεμονιάτου από τη Λευκωσία. Του Χ’ Χαμπή με τα αξέχαστα έργα “Ο Χιτών” με τους αξέχαστους Richard Burton, Jean Simmons τα θάνατα ελληνικά έργα “Άννα Ροδίτη” με τους αείμνηστους Λάμπρο Κωνσταντάρα, Καίτη Πάνου κ.ά. Επίσης εδώ γίνοντο αγώνες πάλης με τους αλησμόνητους Κώστα Μωυσή, Χάρη Καρπόζηλο, τον Τούρκο Κιασίμ Ασλάμ, Μαύρο Γεράκι κ.ά. Θυμάμαι ότι στον Χ’ Χαμπή δεν υπήρχει ταμείο και βάζανε στην είσοδο ένα τραπέζι και κόβανε τα εισιτήρια. Το “ΑΠΟΛΛΩΝ” δίπλα στο Λύκειο Ελληνίδων στην οδό Αισχύλου με τα αξεπέραστα έργα της MGM “Cleopatra” με την ασυναγώνιστη Elizabeth Taylor και Richard Burton και τα θάνατα ελληνικά έργα “Δελισταύρου & Υιός” με τους αλησμόνητους Βασίλη Λογοθετίδη και Δημήτρη Νικολαΐδη. Το “INTEAL” Λεωφόρος Συνοικία Σταυρού με τα αξέχαστα ελληνικά έργα “Ο Μεθύστακας” με τους αλησμόνητους Ορέστη Μακρή και Αλέκο Αλεξανδράκη. Το θάνατο αμερικάνικο αριστούργημα με “Γκίλντα” με τους αείμνηστους Ρίτα Χέιγουρθ και Κλεντ Φορντ. Στο χειμερινό έρχονταν οι θίασοι με τους αξέχαστους Δημήτρη Χορν, Έλλη Λαμπέτη και Γιώργο Παπά, τον Λάμπρο Κωνσταντάρα και Μάρω Κοντού που ζει ακόμη. Το “ΡΙΟ” το καλοκαιρινό πάροδος Ευαγόρου κοντά στο αξέχαστο ΓΣΕ με τα θάνατα έργα της Paramount “Δέκα Εντολές” του Σεσίλ Ντεμίλ με τον αλησμόνητο Τσιάρλτον Ιστον “Το μεγαλύτερο θέαμα επί της γης”. Με τον αξέχαστο Tony Curtis.

Το “ΟΛΥΜΠΙΑ” πίσω από την εκκλησία του Αγίου Νικολάου με τα εκλεκτά έργα της Twenty Century Fox “Ποτάμι χωρίς επιστροφή” με την θάνατη Merylyn Monroe και “Το παιδί και το Δελφίνι” με την ανεπανάληπτη Σοφία Λόρεν, Aland Lad, Clifton Weep” και τον θάνατο Τόνι Μαρούδα με το θάνατο τραγούδι “Τι είναι αυτό που το λένε αγάπη” το “Ηρέχθειον” με τα ασυναγώνιστα έργα της ΚΛΑΚ ΦΙΛΜΣ του Νίκου Ξανθόπουλου και την Άντζελα Ζήλεια που ζουν ακόμη στα έργα “Εσένα μόνο αγαπώ”, “Ταπεινός και καταφρονημένος” κ.ά.

Όλα αυτά ζωντανεύουν στη μνήμη μου από τα παιδικά μου χρόνια, που πήγαινα στην Αμμόχωστο αλλά λυπάμαι που δεν μπορώ να το ξαναζήσω.

Γιαννάκης Σ. Τσαγγαρίδης

ΜΑΧΗ

Σάββατο, 12 Ιουλίου 2008, p. 39

